

d) a 11. cikk (2) bekezdését;

e) a 12. cikk (4) bekezdését;

f) a 13. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontját.

II. Az Osztrák Köztársaságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 89/391/EGK irányelv (a továbbiakban: irányelv) osztrák jogba való átültetésének határideje 1993. december 31-én lejárt.

A Bizottság álláspontja szerint az irányelv átültetése változatlanul nem teljes, illetve nem megfelelő.

Először is elmaradt azon bejelentett törvényjavaslatok elfogadása (nevezetesen a Landeslehrer-Dientsrechtsgesetz (LDG), a Beamten-, Kranken- und Unfallversicherungsgesetz és az Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), amely intézkedéseket az osztrák kormány az irányelv átültetésére bejelentett, illetve hiányzik a megfelelő értesítés, amennyiben ezek a szándékolt intézkedések időközben hatályba léptek.

Másrészt a Bizottság az irányelv néhány – szám szerint hat – rendelkezése vonatkozásában megállapította, hogy az osztrák hatóságok által megnevezett jogszabályok az irányelvet nem teljesen vagy nem megfelelően ültetik át.

Így a Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy a Tirol tartománybeli kötelező általános iskolák tanáira a 89/391/EGK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének átfogó hatálya ellenére az irányelv átültetésére szolgáló nemzeti rendelkezések még mindig nem terjednek ki.

Az irányelv 7. cikke szerint a munkáltató köteles egy vagy több munkavállalót kijelölni a védőintézkedések elvégzésére, feltéve ha megfelelően képzett személyzettel rendelkezik. A Bizottság álláspontja szerint ezáltal az irányelv 7. cikke az üzemen belüli veszélyelhárításnak biztosít elsőbbséget, mert a 7. cikk (3) bekezdése külső szakértők bevonását csak akkor írja elő, ha a vállalkozás illetve az üzem lehetőségei nem kielégítőek (lásd ezzel kapcsolatban a Bíróság C-441/01. sz. Bizottság kontra Hollandia ügyben 2003. május 22-én hozott ítéletét). Az irányelv átültetését szolgáló osztrák rendelkezések szerint azonban a munkaadó választhat, hogy saját vagy pedig külső biztonsági szakértőket bíz meg.

A 8. cikk (2) bekezdése (az elsősegélyre, a tűzoltásra és a munkavállalók evakuálására vonatkozó megfelelő intézkedések megtételének kötelezettsége) a Bizottság álláspontja szerint nem biztosít a kisüzemek számára kivételt. Ezzel szemben az irányelv átültetését szolgáló osztrák rendelkezések mentesítik a kisüzemeket e kötelezettség alól.

A Bizottság álláspontja szerint az irányelv átültetését szolgáló rendelkezések nem írják elő a munkaadók 11. cikk (2) beke-

dése szerinti meghatározott információszolgáltatási kötelezettségét.

Az irányelv 12. cikke (4) bekezdése előírja, hogy az e cikkben említett oktatás költsége nem terhelheti a munkavállalót. Az irányelv átültetését szolgáló osztrák intézkedések szabályozzák ugyan, hogy az ilyen beiskolázási intézkedések esetén fizetett munkaidőről van szó. Nincs szabályozva viszont, hogy az ilyen beiskolázási költségeket ki viseli.

Végül a Bizottság arra figyelmeztet, hogy az irányelv 13. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontját nem ültették át teljes mértékben az osztrák jogba. Az a) ponttal ellentétben a veszélyes anyagokat az ASchG 15. §-a, illetve a B-BSG 15. §-a szerinti „munkaeszköz” fogalma nem foglalja magába. Ezen kívül a b) pontban előírt, az egyéni védőeszköz használat után a megfelelő helyre való visszavitelének kötelezettségét az osztrák jogba nem ültették át.

(¹) HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

A Landesgericht Klagenfurt 2004. augusztus 13-i végzésével az A-Punkt Schmuckhandels GmbH kontra Claudia Schmidt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-441/04. sz. ügy)

(2004/C 314/08)

A Landesgericht Klagenfurt (Ausztria) 2004. augusztus 13-i végzésével, amely 2004. október 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az A-Punkt Schmuckhandels GmbH kontra Claudia Schmidt ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Landesgericht Klagenfurt a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy értelmezendők-e az EK-Szerződés 28. és 30. cikkei, hogy azok alapján az alperes szabadon folytathatja iparszerűen űzött tevékenységét, melynek keretein belül magánszemélyeket keres fel ezüstékszerek forgalmazása illetve az ezüstékszerekre vonatkozó megrendelések gyűjtése céljából?
- 2) Igenlő válasz esetén, az áruk szabad mozgásának az EK-Szerződés 28. és 30. cikkei szerinti korlátozását jelenti-e egy olyan tagállami szabályozás, amely megtiltja az ezüstékszereknek – eladás illetve az ezüstékszerekre vonatkozó megrendelések gyűjtése céljából, magánszemélyek felkeresésével történő – forgalmazását?

3) Abban az esetben, ha erre a kérdésre is igenlő a válasz: egy olyan nemzeti jogszabály, amely az EK-Szerződés 28. és 30. cikkeibe ütköző módon megtiltja az ezüstékszereknek – eladás illetve az ezüstékszerekre vonatkozó megrendelések gyűjtése céljából, magánszemélyek felkeresésével történő – forgalmazását, megfosztja-e az egyes személyeket azon joguk gyakorlásának lehetőségétől, hogy ezüstékszerek forgalmazása és azokra vonatkozó megrendelések gyűjtése céljából magánszemélyeket keressenek fel?

A Finanzgericht Düsseldorf 2004. október 13-i végzésével a Possehl Erzkontor GmbH kontra Hauptzollamt Duisburg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-445/04. sz. ügy)

(2004/C 314/09)

A Finanzgericht Düsseldorf 2004. október 13-i végzésével, amely 2004. október 21-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Possehl Erzkontor GmbH kontra Hauptzollamt Duisburg ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Düsseldorf a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

A Kombinált Nomenklátúra I. mellékletének 2519 90 10 alszáma hatálya alá tartozik-e a végzésben közelebbről meghatározott fajtájú olvasztott magnézia, amelyet természetes magnezitből kausztikus eljárással égettek ki és egy második feldolgozási szakaszban ívkemencében történő olvasztással nyertek?

A Landesgericht Innsbruck 2004. szeptember 30-i végzésével az Autohaus Ostermann GmbH kontra VAV Versicherungs AG ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-447/04. sz. ügy)

(2004/C 314/10)

A Landesgericht Innsbruck (Ausztria) 2004. szeptember 30-i végzésével, amely 2004. október 27-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Autohaus Ostermann GmbH kontra VAV Versicherungs AG ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Landesgericht Innsbruck a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Úgy értelmezendő-e a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről, valamint a 73/239/EGK és 88/357/EGK irányelveinek módosításáról szóló, 2000. május 16-i 2000/26/EK tanácsi irányelv (Negyedik gépjármű-biztosítási irányelv) ⁽¹⁾ 4. cikkének (6) bekezdése, hogy az igénybe vett biztosítóintézet számára egy egyszerű ténybeli és jogi helyzet esetén is, mindig három hónapos határidő áll rendelkezésre a kárigény rendezésére, vagy úgy, hogy itt mindössze egy „esedékességi szabály”-ról van szó, amely nem zárja ki, hogy ennél korábban, egy „megfelelő”, esetleg a három hónapnál rövidebb fizetési határidő tűzése után keresettel lehessen fordulni a biztosítóintézet ellen?

⁽¹⁾ HL L 181., 65. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. október 27-én a Luxemburgi Nagyhercegség ellen benyújtott kereset

(C-448/04. sz. ügy)

(2004/C 314/11)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: C. O'Reilly és A.-M. Rouchaud-Joët meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Luxemburgi Nagyhercegség ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2001. május 28-i 2001/40/EK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal, a Luxemburgi Nagyhercegség elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;
2. kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésének határideje 2002. december 2-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 149., 2001.6.2., 34. o.